

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/694/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208731
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214208731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu JUDr. Daša Kontríková a Mgr. Renáta Gavalcová v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 35 724 803, zastúpeného : TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti odporcovi: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X/ X, XXX XX H., o zaplatenie 896,76 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, č.k. 8C/111/2014-64 zo dňa 1. júna 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd zamietol návrh, ktorým sa domáhal o zaplatenia žalovanej sumy s prísl., keď tvrdil, že odporca nezaplatil svoj dlh zo zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ služieb - veriteľ a odporca ako fyzická osoba - občan uzavreli dňa 08.02.2010 písomnú zmluvu o pôžičke. Podľa nej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi pôžičku v sume 989,00 Eur. Odporca z nej uhradil celkom 343,50 Eur ako to vyplýva z pripojeného prehľadu splátok a úhrad (č.l. 6 a zhodne aj č. 8, 32,40 a 56). Ako vyplýva z pripojeného prehľadu dňa 20.08.2010 bola splatná už celá zvyšná, dlžná suma a je tam popis pokuty za vypovedanie. Z podacej pečiatky súdu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na súd dňa 29.04.2014. Z obsahu vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti. Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie pôžičky, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský zo spotrebiteľskej zmluvy, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej Obč. zák.), týchto v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879I Obč. zák. a tiež nasledovné prechodné zákonné ustanovenia a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil až po dátume 01.03.2010. Navyiac medzičasom nadobudla účinnosť aj novela Obč. zák. ktorá už výslovne uvádza, že na spotrebiteľské veci sa vždy prednostne aplikujú aj zákonné ustanovenia Obč. zák., čo je aj daný prípad (§ 52 ods. 2/ Obč. zák.). Navrhovateľ tvrdil, že ide o nároky zo zmluvy, ktorá je zmluvou o úvere a preto sa riadi zákonnými ustanoveniami Obchodného zákonníka vrátane premlčania a premlčacej lehoty. Poukázal pritom na viaceré rozhodnutia iných súdov, vrátane súdov vyššieho stupňa (napr. rozhodnutie NS SR 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013). Tvrdí, že v danom prípade platí objektívna 4 ročná podľa obchodného zákonníka. Poukázal na vyššie uvedené rozhodnutie NS SR s tým, že vzťahy,

ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (ďalej Obchod.zák.). S uvedeným nie je možné súhlasiť. Navrhovateľovi musí byť známe rozhodnutie tunajšieho súdu 8C/213/2011 - 213 zo dňa 19.12.2013, ktorým vo veci obdobnej bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v dôsledku odstúpenia o zmluvy. Rozhodnutie v tej veci nebolo napadnuté odvolaním zo strany navrhovateľa, tak nadobudlo právoplatnosť. Okrem toho je nutné poukázať na rozhodnutie ÚS SR č.k. I.ÚS 402/2013 - 10 zo dňa 19.06.2013, ktoré vychádza z toho, že sa má aplikovať zákonná úprava premlčania podľa zákonných ust. Obč. zák. Navyiac medzičasom nadobudla účinnosť aj novela zák. ust. § 52 ods. 2/ Obč. zák., v zmysle ktorej sa na spotrebiteľské vzťahy použije prednostne Obč. zák., aj keby sa mali použiť zákonné ustanovenia Obchod. zák. V danej veci z pripojeného prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že ku dňu 20.08.2010 navrhovateľ eviduje v prehľade splátok a úhrad akontáciu a 5 neuhradených splátok po 55,38 Eur a poslednú v sume 853,36 Eum, pričom pri popise je uvedené - pokuta vypovedanie. Nižšie potom už nie je uvádzaná v splátkovom kalendári žiadna neuhradená splátka. Z toho je nutné vyvodiť záver, právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a zosplatnil celú dlžnú sumu dňom 20.08.2010. Keďže od zmluvy bolo odstúpené, zmluva sa od počiatku zrušila a z toho dôvodu bolo potrebné vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenie. Dňom nasledujúcim, teda dňom 21.08.2010 začala plynúť 2 ročná subjektívna lehota na vrátenie takto poskytnutého plnenia. Táto uplynula dňom 21.08.2012. teda skôr ako navrhovateľ podal návrh v tejto veci. Skôr ako bol podaný návrh v tejto veci, uplynula aj lehota objektívna, trojročná a to dňa 21.08.2013. Na premlčanie musí podľa novely súd prihliadnuť z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či niekto vznesie námietku premlčania alebo nie. Keďže nárok navrhovateľa je premlčaný, nemá právo navrhovateľ na úhradu žalovanej sumy. Nemá právo ani na úroky z omeškania z nej, pretože odporca s plnením žalovanej sumy nie je v omeškani. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné návrh navrhovateľa ako nedôvodný bez ďalšieho dokazovania zamietnuť. Navrhovateľ bol v celom rozsahu neúspešný, lebo jeho návrh bol v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý. Odporca mal v celom rozsahu úspech, lebo návrh voči nemu bol v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý. Z tohto dôvodu a s poukazom na ust. § 142 ods. 1/ O.s.p. by odporca ako úspešný účastník konania mal právo na náhradu trov konania. V konaní si žiadne trovy neuplatnil. Preto mu ani žiadne nemohli byť priznané.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal na článok 11 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nález Ústavného súdu z 24. 5. 1995, P.L. ÚS 16/95, ÚS /95, článok 125 ods. 1 písm. a) a článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, Nález ÚS z 8. 3. 2011, III ÚS 348/06v na článok 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Navrhovateľ má za to, že v otázke ochrany spotrebiteľa súdy už zašli tak ďaleko, že sa dotýkajú samej podstaty a primeranosti práva a nevyhovenie v rozpore so zásadou rovnosti a zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym, ktoré by mali platiť aj pre privilegovaného spotrebiteľa, spotrebiteľa neprípustne zvýhodňujú v porovnaní s veriteľom, ktorému hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez príslušenstva. Navrhovateľ má za to, že aplikovaním § 5 Zo OS úlohou zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, stotožňuje sa s názorom sudcu O.V., že všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pustili až tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, keď uzatvoria akúkoľvek zmluvu zbavujú sa zodpovednosti. Takýto postup orgánov je nielen absolútne nevyhovný, ale aj v rozpore so zásadou rovnosti. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, že vyhovie návrhu v plnom rozsahu, respektíve zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 61,74 euro s DPH a režijným paušálom v 9,65 euro s DPH spolu 71, 39 eur.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prejednal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), pretože zistil, že rozsudok súdu 1. stupňa je vecne správny.

Podľa ust. § 48 ods. 1/ Obč. zák. od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa ust. § 48 ods. 2/ Obč. zák. odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa ust. § 52 ods. 1/ Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2/ Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1/ Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2/ Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3/ Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5/ Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 100 ods. 1/ Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 100 ods. 2/ Obč. zák. premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 107 ods. 1/ Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ust. § 107 ods. 2/ Obč. zák. najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ust. § 451 ods. 2/ Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 457 Obč. zák. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ust. § 5 písm. b/ zák. o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Právny predchodca navrhovateľa konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti a odporca vystupoval ako spotrebiteľ. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie pôžičky, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Ide o vzťah spotrebiteľský zo spotrebiteľskej zmluvy, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a riadi sa zákonnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úverov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Obč. zák., týchto v znení účinnom od 01.03.2010 - prechodné ust. § 879I Obč. zák. Navrhovateľ si nárok uplatnil až po dátume 01.03.2010. Medzičasom nadobudla účinnosť aj novela Obč. zák. (na spotrebiteľské veci sa vždy prednostne aplikujú aj zákonné ustanovenia Obč. zák. v § 52 ods. 2 Obč. zák.).

Nesprávny je názor navrhovateľa, že ide o nároky zo zmluvy, ktorá je zmluvou o úvere a preto sa riadi zákonnými ustanoveniami Obchod. zák. vrátane premlčania. Správne prvostupňový súd poukázal na rozhodnutie ÚS SR č.k. I.ÚS 402/2013 - 10 zo dňa 19.06.2013, ktoré vychádza z toho, že sa má aplikovať zákonná úprava premlčania podľa zákonných ust. Obč. zák. Medzičasom nadobudla účinnosť aj novela zák. ust. § 52 ods. 2 Obč. zák., v zmysle ktorej sa na spotrebiteľské vzťahy použije prednostne Obč. zák., aj keby sa mali použiť zákonné ustanovenia Obchod. zák. Ku dňu 20.08.2010 navrhovateľ eviduje v prehľade splátok a úhrad akontáciu a 5 neuhradených splátok po 55,38 Eur a poslednú v sume 853,36 Eur, pričom pri popise je uvedené - pokuta vypovedanie. Z toho je nutné vyvodiť záver, právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a zosplatnil celú dlžnú sumu dňom 20.08.2010. Keďže od zmluvy bolo odstúpené, zmluva sa od počiatku zrušila a z toho dôvodu bolo potrebné vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenie. Dňom nasledujúcim, teda dňom 21.08.2010 začala plynúť 2 ročná subjektívna lehota na vrátenie takto poskytnutého plnenia. Táto uplynula dňom 21.08.2012, teda skôr ako navrhovateľ podal návrh v tejto veci. Skôr ako bol podaný návrh v tejto veci, uplynula aj lehota objektívna, trojročná a to dňa 21.08.2013. Na premlčanie musí podľa novely súd prihliadnuť z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či niekto vznesie námietku premlčania alebo nie. Keďže nárok navrhovateľa je premlčaný, nemá právo navrhovateľ na úhradu žalovanej sumy a ani na úroky z omeškania. Preto správne prvostupňový súd návrh zamietol. S poukazom na ust. § 142 ods. 1/ O.s.p. by odporca ako úspešný účastník konania mal právo na náhradu trov konania, ale si žiadne trovy neuplatnil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. keď úspešnému odporcovi nepriznal súd právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Senát odvolacieho súdu rozhodol vo veci pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.